

Kohtuasi C-695/20

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

22. detsember 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ühendkuningriik)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

15. detsember 2020

Kaebaja:

Fenix International Limited

Vastustaja:

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

FIRST-TIER TRIBUNAL

Kaebus number: [...]

TAX CHAMBER

POOLED

FENIX INTERNATIONAL LIMITED

Kaebaja

-ja-

COMMISSIONERS FOR

HER MAJESTY'S REVENUE AND CUSTOMS

Vastustaja

[...]

MÄÄRUS

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (esimese astme kohus (maksukolleegium), Ühendkuningriik)

[...]

MÄÄRAB:

1. [...]
2. Esitada Euroopa Liidu Kohtule Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingu artikli 86 lõike 2 alusel käesoleva määruse lisas sõnastatud küsimus Euroopa Liidu õigusnormi kehtivuse kohta;
3. Peatada käesoleva kaebuse edasine menetlemine seniks, kuni Euroopa Liidu Kohus on teinud otsuse [...] talle esitatud eelotsuse küsimuse kohta, või kuni uue määruse tegemiseni;
4. [...]

[...]

FIRST-TIER TAX TRIBUNAL'I

**(ESIMESE ASTME KOHUS (MAKSUKOLLEEGIUM),
ÜHENDKUNINGRIIK)**

KOHTUNIK

15. detsember 2020 [lk 2]

LISA

**FIRST-TIER TRIBUNAL'I (TAX CHAMBER) (ESIMESE ASTME
KOHUS (MAKSUKOLLEEGIUM), ÜHENDKUNINGRIIK)
EELOTSUSETAOTLUS EUROOPA LIIDU TOIMIMISE LEPINGU
ARTIKLI 267 ALUSEL**

A. SISSEJUHATUS

1. Käesoleva eelotsusetaotlusega palub First-tier Tribunal (Tax Chamber) (esimese astme kohus (maksukolleegium), Ühendkuningriik) Euroopa Kohtul teha otsus nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed, mida on muudetud nõukogu 7. oktoobri 2013. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1042/2013, millega

muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 teenuste osutamise koha osas, artikli 9a kehtivuse kohta.

2. Kehtivuse küsimus puudutab seda, kas artikkel 9a läheb kaugemale sellest, mis on lubatud nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (edaspidi „käibemaksudirektiiv“), artikliga 397, milles on sätestatud: „Nõukogu võtab ühehäälselt komisjoni ettepaneku alusel vastu käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed.“
3. Eelotsusetaotlus on esitatud seoses Ühendkuningriigis käibemaksukohustuslasena registreeritud äriühingu Fenix International Limitedi (edaspidi „Fenix“) kaebusega Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs’i (edaspidi „maksuhaldur“) käibemaksuotsuse peale.

B. KAEBAJA

4. Kaebaja (edaspidi „Fenix“) haldab sotsiaalmeedia veebisaiti Only Fans aadressil www.onlyfans.com (edaspidi „platvorm“) ning omab platvormi üle ainukontrolli.

C. VASTUSTAJA

Vastustaja (edaspidi „maksuhaldur“) vastutab Ühendkuningriigis käibemaksu kogumise ja haldamise eest.

D. KOHTUASJA ASJAOLUDE KOKKUVÕTE

6. Platvormi pakutakse „kasutajatele“ kogu maailmast. Kasutajad jagunevad „sisuloojateks“ (*creators*) ja „austajateks“ (*fans*). Sisuloojatel on profiilid ning nad laadivad üles ja postitavad oma profiilidele sisu, näiteks fotosid ja videoid. Samuti saavad nad otseülekandena voogedastada veebikaamera kuva ja saata erasõnumeid neid tellinud austajatele. Igakuise abonenttasu määrab kindlaks sisulooja, kuigi Fenix kehtestab nii abonenttasude kui ka annetuste miinimumsumma.
7. Austajatel on juurdepääs üleslaaditud sisule, tehes ühekordseid makseid või makstes igakuist abonenttasu iga sisulooja eest, kelle sisu nad soovivad vaadata ja/või kellega nad soovivad suhelda. Austajad võivad teha ka kingitusi või annetusi (*fundraising*), mille eest vastutasuks sisu ei pakuta.
8. Seega teenivad sisuloojad sisu eest rahalist tasu, mida maksavad austajad.
[lk 3]
9. Fenix ei paku mitte ainult platvormi, vaid ka võimalust, mille kaudu austajad saavad makseid teha ja sisuloojad neid vastu võtta. Fenix vastutab maksete kogumise ja jaotamise eest, kasutades kolmandast isikust makseteenuse

- pakkujat. Fenix võtab sisuloojalt teenuste eest 20% suurust tasu, mis arvatakse maha austaja poolt makstud tasust (edaspidi „tasu“). [...].
10. Nii austaja poolt tehtud maksed kui ka sisuloojale laekunud maksed esitatakse asjaomase kasutaja kontoväljavõttel vastavalt Fenixile või Fenixilt tehtud maksena.
 11. Kogu asjassepuutuval ajal lisas Fenix tasule käibemaksu 20% määras ja pidas selle üle arvestust.
 12. Platvormi kasutamist on kogu asjassepuutuval ajal reguleeritud Fenixi kasutustingimustega. Vaidlusaluse maksuotsusega hõlmatud perioodil kehtisid kasutustingimuste eri versioonid. [...]
 13. Maksuhaldur saatis 22. aprillil 2020 Fenixile maksuotsuse tasumisele kuuluva käibemaksu kohta [...].
 14. Maksuhaldur oli ja on endiselt seisukohal, et maksuotsuse õiguslik alus on see, et Fenixit tuleb artikli 9a alusel pidada enda nimel tegutsevaks.
 15. Fenix esitas 27. juulil 2020 kaebuse, milles ta vaidlustas nii maksuotsuse õigusliku aluse kui ka maksusumma.
 16. Õigusliku aluse vaidlustamist põhjendati väitega, et artikkel 9a on kehtetu ja see ei ole kohaldatav, ning teise võimalusena, et Fenix ei kuulu artikli 9a kohaldamisalasse ja/või vaidlustab selles sisalduva eelduse.

Maksuhaldur ei ole teinud otsust selle kohta, millises rollis Fenix seoses platvormiga Inglise õiguse kohasel tegutses (st kas agendina (*agent*) või käsundiandjana (*principal*)). Tema otsus teha Fenixi suhtes maksuotsus põhines üksnes artiklil 9a. Maksuhaldur ei ole kaalunud käibemaksudirektiivi artikli 28 kohaldamist eraldiseisvana ja ilma viiteta artiklile 9a (sealhulgas konkreetselt artikli 9a lõike 1 viimasele lõigule).

E. ÕIGUSLIK RAAMISTIK

ELi õigus

Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELTL“) artiklis 113, mis varem oli Euroopa Ühenduse asutamislepingu (edaspidi „EÜ asutamisleping“) artikkel 93, on sätestatud:

„Pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ning majandus- ja sotsiaalkomiteega võtab nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt vastu sätted käibemaksu, aktsiisi ja teisi kaudseid makse käsitlevate õigusaktide ühtlustamiseks sel määral, mis on vajalik siseturu rajamise ja toimimise tagamiseks ja konkurentsi moonutamise vältimiseks.“ [lk 4]

ELTL artiklis 291 on sätestatud:

- „1. Liikmesriigid võtavad vastu kõik siseriikliku õiguse meetmed, mis on vajalikud liidu õiguslikult siduvate aktide rakendamiseks.
 2. Kui liidu õiguslikult siduvate aktide rakendamiseks on vaja ühetaolisi tingimusi, antakse nende õigusaktide alusel rakendamisevolitused komisjonile või nõuetekohaselt põhjendatud erijuhtudel ja Euroopa Liidu lepingu artiklites 24 ja 26 ettenähtud juhtudel nõukogule.
 3. Lõiget 2 silmas pidades sätestavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt eelnevalt määruste abil eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbi viidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes.
 4. Rakendusaktide pealkirja lisatakse omadussõna „rakendus-“.
20. Kooskõlas ELTL artikliga 113 ja selle eelkäijatega on nõukogu vastu võtnud mitmeid käibemaksudirektiive, sealhulgas praeguse käibemaksudirektiivi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).
 21. Käibemaksudirektiivi artikkel 28 sätestab:

„Kui enda nimel, kuid teise maksukohustuslase eest tegutsev maksukohustuslane osaleb teenuste osutamises, loetakse, et nimetatud teenused on saanud ja osutanud tema ise.“
 22. Käibemaksudirektiivi artikkel 397 sätestab:

„Nõukogu võtab ühehäälselt komisjoni ettepaneku alusel vastu käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed.“
 23. Käibemaksudirektiivi artikkel 397 asendab nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23; edaspidi „kuues direktiiv“) artiklit 29a. Kuuenda direktiivi artikkel 29a lisati nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta direktiivi 2004/7/EÜ, millega muudetakse ühist käibemaksusüsteemi käsitlevat direktiivi 77/388/EMÜ rakendusvolituste andmise ja erandite vastuvõtmise korra osas (ELT L 27, 30.1.2004; ELT eriväljaanne 09/02, lk 7), artikli 1 lõikega 2.
 24. Nõukogu võttis artikli 397 alusel vastu nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (uuesti sõnastatud) (ELT L 77, 23.3.2011, lk 1).

25. Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 muudeti nõukogu 7. oktoobri 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1042/2013, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 teenuste osutamise koha osas (ELT L 284, 26.10.2013, lk 1), artikli 1 lõike 1 punktiga c, lisades artikli 9a, milles on sätestatud: **[lk 5]**

„1. Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 28 kohaldamisel, kui elektroonilisi teenuseid osutatakse telekommunikatsioonivõrgu, mõne liidese või portaali, nt rakenduste veebipoe kaudu, käsitatakse teenuste osutamises osalevat maksukohustuslast oma nime all, kuid nimetatud teenuse osutaja eest tegutsevana, välja arvatud juhul, kui see maksukohustuslane on sõnaselgelt märkinud, et viimane on teenuse osutaja, ning see kajastub osalistevahelistes lepingulistest kokkulepetes.

Selleks et käsitada elektrooniliselt osutatava teenuse osutajat maksukohustuslase poolt sõnaselgelt märgitud nimetatud teenuse osutajana, peavad olema täidetud järgmised tingimused:

- a) arvel, mille elektrooniliselt osutatavate teenuste osutamises osalevat maksukohustuslane on väljastanud või kättesaadavaks teinud, peavad olema mainitud nimetatud teenused ja nende osutaja;
- b) kliendile väljastatud või kättesaadavaks tehtud saatelehel või kvitüügil peavad olema mainitud elektrooniliselt osutatavad teenused ja nende osutaja.

Käesoleva lõike tähenduses ei ole maksukohustuslasel, kes elektrooniliselt osutatavate teenuste osutamise puhul kiidab heaks käibemaksu sissenõudmise kliendilt või kiidab heaks teenuste osutamise või kehtestab teenuse osutamise üldtingimused, lubatud sõnaselgelt märkida, et nende teenuste osutaja on teine isik.

2. Lõiget 1 kohaldatakse ka juhul, kui interneti kaudu osutatavaid telefoniteenuseid, sealhulgas IP-kõne, osutatakse telekommunikatsioonivõrgu, liidese või portaali, näiteks rakenduste veebipoe kaudu ja samadel tingimustel, mis on esitatud nimetatud lõikes.

3. Käesolevat artiklit ei kohaldata maksukohustuslase suhtes, kes üksnes töötleb makseid, mis on tasutud elektrooniliselt osutatavate teenuste või interneti kaudu osutatavate telefoniteenuste, sealhulgas IP-kõne eest, ja ei osale nende elektrooniliselt osutatavate teenuste või telefoniteenuste osutamises.“

Ühendkuningriigi õigusnormid

26. Rakendusmäärus 282/2011/EL on olnud Ühendkuningriigis (ja kogu [Euroopa] liidus) kogu aeg vahetult kohaldatav. First-tier Tribunal'i (Tax

Chamber) (esimese astme kohus (maksukolleegium), Ühendkuningriik) küsimused puudutavad üksnes artikli 9a kehtivust. [lk 6]

F. VAIDLUS PÕHIKOHTUASJAS

Fenixi argumentide kokkuvõte

27. Artikkel 9a muudab artikli 28 kohaldamist kahes põhimõttelises aspektis:

Esiteks kehtestab see eelduse, et platvorm, mis osaleb teatavate elektrooniliste teenuste osutamises, tegutseb enda nimel ja teenuseosutaja eest. Teisisõnu loetakse, et ta on need teenused ise sisse ostnud ja seejärel edasi osutanud ning peab seetõttu arvestama käibemaksu. See eeldus on ümberlükatav ainult juhul, kui on täidetud teatavad tingimused, näiteks kui agent on sõnaselgelt märkinud, et teenuste osutajaks on käsundiandja, ja see kajastub pooltevahelistes lepingulistest kokkulepetes.

Teiseks, isegi kui agendi käsundiandja isik avalikustatakse, ei saa seda eeldust ümber lükata, kui digitaalne platvorm:

annab loa kliendilt tasu võtta või

annab loa teenuste osutamiseks või

määrab kindlaks teenuse osutamise üldtingimused.

28. Kokkuvõtvalt, isegi kui käsundisuhe on selge ja käsundiandja isik on teada, näeb artikkel 9a ette uue stsenaariumi, mille kohaselt käsitatakse agenti teenuse osutajana ja saajana. See muudab põhimõtteliselt lähenemisviisi agentide vastutusele nende tegevuse eest käibemaksu valdkonnas. Nii jäetakse pooled ilma lepinguautonoomiast ja minnakse artiklist 28 palju kaugemale.

29. See oluline muudatus agentide vastutuses tähendab artikli 28 muutmist ja/või täiendamist uute reeglite lisamisega. Artikkel 9a läheb palju kaugemale artikliga 397 lubatud artikli 28 rakendamisest. Tegemist ei ole pelgalt artikli 28 selgitamisega.

30. Artikkel 9a võrdub poliitilise otsusega kanda nii maksukohustus kui ka -koormus üle mis tahes internetiplatvormile, sest kuigi kõnealune eeldus on tehniliselt ümberlükatav, on asjaomaste sätete ulatust arvestades praktiliselt võimatu seda teha.

Maksuhalduri argumentide kokkuvõte

31. Artikkel 28 on sõnastatud laialt ja üldiselt. Iseenesestmõistetavalt tuleb seda tõlgendada ELi õiguse iseseisva tähendusega sättena. Artiklis 9a selgitatakse seda ELi õiguse iseseisvat tähendust ja/või esitatakse see „detailsemalt“

artikli 28 kohaldamise konkreetses kontekstis ning täpsustatakse – millal maksukohustuslane tegutseb „enda nimel, kuid teise maksukohustuslase eest“, millal maksukohustuslane sellises rollis tegutsedes „osaleb [määratletud] teenuste osutamises“ ja seega, millal „loetakse, et nimetatud teenused on saanud ja osutanud tema ise“.

32. Artiklis 9a lihtsalt selgitatakse artiklit 28. Tegemist ei ole muudatusega. Sellega ei tehta erandit artiklist 28.
33. Kui artikkel 9a on kehtiv, siis on ilmne, et seda kohaldatakse kaebaja ja tema tegevuse suhtes ning kaebaja ei saa artiklis 9a sätestatud eeldust ümber lükata, olenemata mis tahes käsunduslepinguga seotud küsimusest.
34. Artikkel 9a [lk 7]
 - i) vastab artikli 28 ja käibemaksudirektiivi kui terviku peamistele üldistele eesmärkidele; ning
 - ii) on vajalik või asjakohane artikli 28 ja käibemaksudirektiivi kui terviku rakendamiseks, ilma et ta seda täiendaks või muudaks.

Seega tuleb asuda seisukohale, et nõukogu on artiklis 9a sätestanud täiendavad täpsustused seoses artikliga 28 ja käibemaksudirektiiviga tervikuna.

G. FIRST-TIER TRIBUNAL'I (TAX CHAMBER) (ESIMESE ASTME KOHUS (MAKSUKOLLEEGIUM), ÜHENDKUNINGRIIK) PÕHJENDUSED EUROOPA KOHTULE EELOTSUSE KÜSIMUSE ESITAMISE KOHTA

35. [...] First-tier Tribunal (Tax Chamber) (esimese astme kohus (maksukolleegium), Ühendkuningriik) kahtleb artikli 9a kehtivuses ja tal tuleb seetõttu esitada Euroopa Kohtule eelotsusetaotlus. First-tier Tribunal'i (Tax Chamber) (esimese astme kohus (maksukolleegium), Ühendkuningriik) põhjused, miks tal sellised kahtlused tekivad, on esitatud järgmistes punktides.¹
36. Artikkel 9a on mõeldud käibemaksudirektiivi artikli 28 rakendamiseks, kuid on võimalik vägagi põhjendatult väita, et see läheb rakendamisest kaugemale.
37. Kohtujuristi 19. detsembri 2013. aasta ettepanekus kohtuasjas Euroopa Komisjon vs. Euroopa Parlament ja nõukogu (C-427/12, EU:C:2013:871)

¹ First-tier Tribunal (Tax Chamber) (esimese astme kohus (maksukolleegium), Ühendkuningriik) tegi Fenixi taotluse kohta põhjendatud määruse, mille koopia on lisatud käesolevale lisale ja mis on kättesaadav aadressil <http://www.bailii.org/uk/cases/UKFTT/TC/2020/TC07971V.html>.

[...] on selgitatud, et erinevalt delegeeritud õigusaktide laiemast kaalutusõigusest on rakendusmeetmete kohaldamisala väga piiratud.²

38. [Euroopa Kohus] käsitles ELTL artiklis 291 ette nähtud rakendusaktide piire 15. oktoobri 2014. aasta kohtuotsuses Euroopa Parlament vs. Euroopa Komisjon (C-65/13, EU:C:2014:2289) [...]. Kokkuvõttes on säte, mille eesmärk on rakendada seadusandlikku akti, õiguspärane ainult siis, kui see vastab järgmisele kolmele kriteeriumile:

- 1) vaidlusalune säte „järgib [rakendatava] seadusandliku akti üldisi põhieesmärke“;
- 2) vaidlusalune säte „on vajalik või tarvilik [rakendatava seadusandliku akti] rakendamiseks“;
- 3) vaidlusalust sätet ei või „kasutada seadusandliku akti muutmiseks või täiendamiseks, isegi selle mitteolemuslike osade puhul“.

39. Komisjoni teatises Euroopa Parlamendile ja nõukogule Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 rakendamise kohta märgitakse:

„Teiseks tuleks märkida, et uue aluslepingu koostajad ei lähtunud nimetatud kahe artikli kohaldamisala määramisel ühistest alustest. Delegeeritud õigusakti mõiste on määratletud selle ulatuse ja eesmärgi kaudu: üldkohaldatav õigusakt, mis täiendab või muudab teatavaid mitteolemuslikke osi. Rakendusakti mõiste (mida ei ole kusil määratletud) aluseks on aga vajadus õigusaktide rakendamise ühtsete [lk 8] tingimuste järele. See vastuolu tuleneb komisjonile nende kahe sättega antud volituste väga erinevast laadist ja ulatusest.

[...]

Komisjon leiab, et tegemaks kindlaks, kas meede täiendab alusakti, peaks seadusandja hindama, kas võetava meetmega lisatakse mitteolemuslikke eeskirju, mis muudavad seadusandliku akti raamistikku ja jätavad komisjonile diskretsiooniõiguse. Kui jah, võib otsustada, et meede täiendab alusakti. Seevastu meetmeid, mille eesmärk on üksnes jõustada alusakti kehtivaid eeskirju, ei tohiks käsitada täiendavate meetmetena.“³

40. See näitab selgelt, et ELTL artikli 290 alusel lubatud delegeeritud õigusaktidega muudetakse õigusraamistikku ja on olemas kaalutusruum, kuid ELTL artikli 291 kohased rakendusaktid ei muuda õigusraamistikku.

² Punktid 62 ja 63

³ Komisjoni 9. detsembri 2009. aasta teatis Euroopa Parlamendile ja nõukogule Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 rakendamine, KOM(2009) 673 (lõplik), Brüssel, lk 3 ja 4 (<https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0673:FIN:ET:PDF>).

See on kooskõlas kohtujuristi ettepanekuga kohtuasjas [...] [C-427/12] (vt käesoleva taotluse punkt 37).

41. Komisjoni ettepanekus artikli 9a kohta on märgitud, et kõnealused meetmed on „ainult tehnilist laadi ja nendega sätestatakse üksnes [...] juba vastuvõetud sätete kohaldamine“ ja seega mõju hindamist ei olnud vaja.⁴ Ettepanekus sisaldunud artikli 9a esialgse versiooniga nähti aga ette eeldus, et [kõnealune] eeldus kehtib „välja arvatud juhul, kui on sõnaselgelt märgitud, et [teenuseosutaja] on lõpptarbija puhul teenuse osutaja“.⁵ See on kooskõlas ettepanekus esitatud selgitusega, et eeldust kohaldatakse „kui ei ole sätestatud teisiti“.⁶
42. Õigusakti jõudnuna on artikli 9a tekst radikaalselt erinev ja palju ulatuslikum kui ettepaneku tekst. Artiklis 28 viidatakse maksukohustuslasele, kes tegutseb enda nimel, kuid nagu käibemaksukomitee töödokumendis nr 885 on selgelt öeldud: eelduse lisamine artiklisse 9a tähendas, et see eeldus peaks reeglina „[...] olema kehtiv kõigi maksukohustuslaste suhtes“.⁷
43. Deloitte’i 2016. aasta aruandes, millele komisjon tugines oma 2016. aasta käibemaksudirektiivi muutmise ettepanekus,⁸ öeldakse selgelt, et „artikli 9a eesmärk kanda käibemaksukohustus üle vahendajale näib olevat soovitatav. Vaja on täpsemaid selgitusi ning liikmesriikide ühist ja siduvat tõlgendust.“⁹
[lk 9]
44. Põhjendatult võib väita, et vastutuse ülekandmine ei ole pelgalt tehniline meede. Selle näol on ühtlasi tegemist *status quo* muutmisega, mis viitab

⁴ Ettepanek: nõukogu määrus, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 teenuste osutamise koha osas, COM(2012) 763 final, lk 3 (kättesaadav: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/PDF/?uri=CELEX:52012PC0763&from=EN>).

⁵ Sealsamas, lk 12.

⁶ Sealsamas, lk 5.

⁷ Euroopa Komisjon, käibemaksukomitee töödokument nr 885, Brüssel, 9. oktoober 2015, lk 4/5 (kättesaadav aadressil: <https://circabc.europa.eu/sd/a/ab683366-67b5-4fee-b0a8-9c3eab0e713d/885%20-%20VAT%202015%20-%20Harmonised%20application%20of%20the%20presumption.pdf>).

⁸ Euroopa Komisjon, Ettepanek: nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul, COM(2016) 757 final, 1. detsember 2016 (kättesaadav veebisaidil: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/com_2016_757_en.pdf).

⁹ Euroopa Komisjon, „VAT Aspects of cross-border e-commerce – Options for modernising“, lõpparuanne – 3. osa, Deloitte, november 2016, lk 203–204 (kättesaadav veebisaidil: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/vat_aspects_cross-border_e-commerce_final_report_lot3.pdf).

sellele, et on olemas tugev argument selle poolt, et tegemist oli pigem muudatuse kui lihtsa selgitusega.

45. Lisaks, kuigi komisjoni 2016. aasta ettepanek ei viinud lõpuks artikli 28 muutmiseni ettepanekud kujul, esitas Euroopa Parlamendi majandus- ja rahanduskomisjon ettepaneku kohta 16. oktoobril 2017 järgmise raporti:¹⁰

„Raportöör tervitab komisjoni muudatusettepanekut artikli 28 kohta, milles nähakse ette, et veebiplatvormid vastutavad käibemaksu kogumise eest teenuste osutamisel [...]“¹¹ (kohtu rõhutus).

46. Kuigi ei ole teada, miks komisjoni 2016. aasta ettepanekut ellu ei viidud, toetab pelk asjaolu, et ettepanek jõudis sellisesse staadiumisse ja et raportöör nõustus muudatuse vajalikkusega, väidet, et artikli 9a kehtivuse suhtes oli kahtlusi.

47. Ning lõpuks märkis Euroopa Kohus 14. juuli 2011. aasta kohtuotsuses Belgia Kuningriik vs. Pierre Henfling (C-464/10, EU:C:2011:489), et kuuenda direktiivi artikli 6 lõige 4, mis oli artikli 28 eelkäija:

„loob [...] hüpoteesi kahest identsest järjestikku osutatavast teenusest. Selle hüpoteesi kohaselt on ettevõtja, kes osaleb teenuse osutamises ja kelle puhul on tegemist agendiga, kõigepealt saanud kõnealuseid teenuseid ettevõtjalt, kelle eest ta tegutses ehk käsundiandjalt, enne kui ta seejärel ise osutab selle teenuse kliendile. Sellest järeldub, et agendi ja käsundiandja vahelises õigussuhtes on nende osad teenuse osutajana ja tellijana käibemaksuga maksustamisel vahetatud.“¹²

48. Lisaks märkis Euroopa Kohus:

„Mis puudutab põhikohtuasjas arutusel olevat tubakamüüjate tegevust, siis tuleb rõhutada, et kuigi seda, kas täidetud on kuuenda direktiivi artikli 6 lõikes 4 sätestatud tingimus, et maksukohustuslane tegutseb enda nimel, kuid teise maksukohustuslase eest, **tuleb analüüsida asjaomaste lepinguliste suhete alusel**, nagu tuleneb käesoleva otsuse punktist 40, **peab eelotsusetaotluse esitanud kohus** siiski selle direktiiviga kehtestatud ühise käibemaksusüsteemi nõuetekohaseks toimimiseks **konkreetselt kontrollima kõigi käesoleva kohtuasja asjaolude alusel seda, kas** tubakamüüjad tegutsevad kihlvedude sõlmimisel tegelikult enda nimel.“¹³ (kohtu rõhutus)

¹⁰ A8-0307/2017.

¹¹ Lehekülg 15/18

¹² Punkt 35.

¹³ Punkt 42.

49. Artiklis 9a sätestatud eeldus välistab nõude analüüsida majanduslikku ja kaubanduslikku tegelikkust koos kõigi sellega kaasnevate asjaoludega.

50. Väga põhjendatult võib väita, et:

eelduse lisamine artiklisse 9a ei ole tehniline meede, vaid põhjalik muudatus; ning

artikli 9a viimases lõigus kasutatud sõnastuses eelduse kehtestamisega muudeti õigusraamistikku oluliselt. Rakendusmääruse puhul oleks sellisel juhul tegemist ilmse õigusnormi rikkumisega. **[lk 10]**

H. EELOTSUSE KÜSIMUS

51. Seetõttu esitab First-tier Tribunal (Tax Chamber) (esimese astme kohus (maksukollegium), Ühendkuningriik) Euroopa Liidu Kohtule vastavalt väljaastumise lepingu artikli 86 lõikele 2 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 267 järgmise eelotsuse küsimuse:

„1. Kas nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 282/2011 artikkel 9a, mis lisati nõukogu 7. oktoobri 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1042/2013 artikli 1 lõike 1 punktiga c, on kehtetu, kuna see läheb kaugemale nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ artikliga 397 nõukogule antud rakendamise volitustest või -kohustusest, kuivõrd see täiendab ja/või muudab direktiivi 2006/112/EÜ artiklit 28?“

15. detsember 2020

LISA

[...] **[lk 11]**